

Retrat dels nous blanencs

L'historiador Aitor Roger presenta una exposició amb fotografies d'una setantena de joves nouvinguts de Blanes, a la Casa Saladrigas
També n'edita un llibre amb l'evolució del fet migratori a la ciutat

A la ciutat de Blanes hi viuen al voltant de 40.000 persones. D'aquestes, poc més de 6.000 són nascudes fora de l'Estat espanyol. El Marroc, Gàmbia, Romania, l'Uruguai, Itàlia i el Senegal són països de procedència de d'aquests immigrants.

L'historiador blanenc Aitor Roger n'ha fotografiat una setantena, d'edats entre 18 i 30 anys. Les fotografies es poden veure fins al 9 de març a la casa Saladrigas de Blanes, en l'exposició titulada Els nous blanencs. Joves i Immigració.

“M'ha sobtat molt com s'han integrat al poble: parlen català, formen part de clubs esportius”, va dir Roger destacant com l'havia sorprès el paper de l'esport a la funció integradora.

L'historiador va assegurar que havia après de l'experiència d'acostar-se als nouvinguts amb l'excusa de fotografiar-los: “Jo també tenia la imatge dels dominicans plens de tatuatges a la platja, pensava: «qualsevol s'hi acostava», però és necessari el moviment recíproc”. I és que al capdavant, tal com va explicar Roger, “els joves immigrants i els joves d'aquí tenen els mateixos problemes”.

L'exposició també s'ha plasmat en un llibre en què, a part de les imatges, també s'explica el procés migratori a la ciutat. La situació no sempre ha estat igual. Fa només tres anys, per exemple, hi havia 1.000 blanencs més nascuts fora de l'Estat. El 2009, el total d'immigrants havia superat els 7.300.

El fet migratori, però, està molt lligat a la història de Blanes. Al segle XVI ja n'hi havia. Aleshores eren occitans, italians, corsos i sards. El boom, va venir amb la Guerra Civil Espanyola i la posterior postguerra. Eren nouvinguts, majoritàriament de la resta de l'Estat, sobretot d'Andalusia. Entre el 1955 i el 1970, per exemple, la població de Blanes es va doblar: va passar dels 7.902 –51'4% nascuts a Blanes– als 16.020 –només el 33'4% nascuts a la ciutat–. La immigració d'aleshores i la d'ara té procedències diferents. Però fet i fet, segons Roger, comparteixen la base: “Tenen molts punts en comú, la realitat de les persones vingudes és la mateixa i s'han d'integrar”, va assegurar.

L'historiador va exemplificar situacions d'aleshores que es podrien extrapolar a la nova immigració: “Ja passava amb la gent que venia d'Almeria i Ardales als anys cinquanta, ocupaven masies abandonades i hi vivien cinc famílies juntes.”

La reflexió final de l'exposició i el llibre, segons l'historiador, és clara: “S'ha d'aprendre a conviure amb aquesta barreja de cultures i procedències; alguns tornaran al seu país, però molts d'aquests joves ja es quedaran aquí”. Són els nous blanencs.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-02-2014 Pàgina 8

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/719124-retrat-dels-nous-blanencs.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss